

Ur kapitlet Om Håkan Ericson

Håkan Ericson är en människa sprungen ur det svenska folkhemmet. En människa som lever innanför ramarna med rättspatos. Få tokigheter, försiktiga utsvävningar. Mycket hårt arbete, ibland klaga men alltid "bita ihop". En människa med principer, enkelt uttryckt, en präktig människa. Tyvärr såg många av hans belackare präktighet som något negativt. Han togs inte på allvar vare sig som spelare eller tränare i sin tidiga karriär. Omdömen om hans förmåga som sårade fälldes, lika ofta omedvetet som medvetet. Det var ju Georgs grabb, Georg "Åby" Ericson alltså, svensk förbundskapten mellan 1970-1979. Nyttan av att ha en pappa som krattade i manegen kunde lika gärna vara onytt. Håkan är född den 29 maj 1960 och började sin tränarkarriär väldigt ung. Mest berodde det på att han, som lovande spelare i ett division 3-lag i Norrköping, skadade sig så allvarligt att spelarkarriären var över innan den knappt hade börjat.

Som 22-åring blev han alltså tränare för FK Kick och ambitionsnivåerna rimmade illa. Håkan på väg upp och spelarna i FK Kick på väg ner. Ambitiöst hade Håkan förberett fjorton övningar till den första träningen, varav två och en halv genomfördes i det dragiga bolltältet. Spelarna tyckte att övningarna var för komplicerade och hade svårt att ta till sig det Håkan försökte lära ut. När klubben beslöt att åka på träningsläger till Varberg kändes det som om han ändå skulle göra en tränarinsats som tangerade professionalitet. Förhoppningarna om ett bra träningsläger grusades redan på vägen ner när den första minibussen med spelare gled upp bredvid Håkans bil. Han hade valt att åka i egen bil för att hålla en viss distans till spelarna. Att det skulle finnas en öppnad ölburk i var mans hand hade han inte förväntat sig, samma gällde för spelarna i minibuss nummer två. I eftertankens kranka blekhet borde han kanske insett att det inte var i FK Kick han skulle ha börjat sin tränarkarriär. Hans första tränaruppdrag blev en nyttig erfarenhet och redan då lärde sig Håkan att det är bättre att vara för- än efterklok. Håkan umgås idag privat med många av spelarna och tillsammans kan de skratta åt minnena.

Ur Kapitlet Om det flexibla landslaget

Det man riktigt riktigt tror på det blir verkligt verkligt sant som en gråsten som man glor på blir en väldig elefant. Och som lådan som man bor på blir ett slott så elegant, och som bäcken som man ror på blir en böljande Atlant. Det är det, det jämt beror på, att man riktigt riktigt tror på det man vill skall vara sant.

Versen beskriver det okända, det som ligger framför oss i livet. Den är skriven på 1980-talet åt en flicka och här är det just äventyret som beskrivs. Versen är ursprungligen en dikt av Birger Nordelius född 1919 i Malmö och som senare i livet var bosatt i Solna, där för övrigt SvFF har sitt huvudkontor. Den skulle lika gärna kunnat vara skriven till eller rent av, av U21-landslaget och Håkan Ericson. Att det man riktigt riktigt tror på det blir verkligt verkligt sant, ska vi återkomma till senare i boken. Det var uppenbart att Håkan verkligen ville bli förbundskapten för U21-landslaget så mycket att han verkligen trodde på det och fick det att hända. Kraften av positivt tänkande. Kan man göra om en gråsten till en elefant går det säkert att ta sig igenom en kvalgrupp också. Att tänka i bilder skulle också bli en del av lagets framgångar.

År 2013 gick EM för U21-landslag i Israel. Sommaren 2012 spelade Sveriges U21-landslag, med Håkan Ericson som förbundskapten, för en plats i slutspelet, en av endast åtta nationer. Kvalet spelades i tio grupper där gruppsegrarna jämte de fyra bästa tvåorna blev klara för play-off, om sju slutspelsplatser. Det åttonde laget var förstås värdnationen Israel. I Sveriges kvalgrupp ingick Litauen, Finland, Ukraina, Malta och Slovenien. För att nå playoff behövde Sverige slå både Slovenien och Ukraina, två mycket bra landslag. Att Ukraina tog kvalet på allvar bevisades av att de hade åkt på ett tio dagars träningsläger innan de skulle möta Sverige. Men det hjälpte inte, Sverige vann den avgörande matchen mot Ukraina med 2-1 och blev på så vis segrare av sin kvalgrupp. Lottningen kunde väl ha gett en lättare motståndare än Italien, men så blev det. Bäst av två matcher, hemma och borta var det som gällde. De svenska spelarna stod upp bra mot sina mer namnkunniga motståndare men räckte inte riktigt till, vilket den svenska pressen var snabb att peka ut.

Uppladdningen stördes en hel del av att det framkommit i media att det var turbulens i laget. En beskrivning av stämningen som varken Håkan eller de tongivande spelarna, faktiskt större delen av truppen, kände igen.

Ur Kapitlet Om U21-truppen (mittfältare och forwards)

Oscar Hiljemark, född 1992. Moderklubb: Gislaveds IF, Klubb nu: Palermo
Han debuterade i allsvenskan 2010 då han kom till Elfsborg från moderklubben Gislaved IS. Hans första match i U21-landslaget skedde i februari 2011 mot Portugal, också Håkan Ericsons första träningsmatch, efter att han blivit utsedd till förbundskapten. Mot Italien samma år, när Hiljemark bara var 18 år gammal, fick han kaptensbindeln av Håkan men bara för den matchen, Oscar var ju trots allt yngst i laget. När gruppen födda 92 och senare startades upp var han det självklara valet som lagkapten. I januari 2013 gick han från Elfsborg till PSV Eindhoven och de första två säsongerna fick han relativt mycket speltid. Han hade tyvärr haft problem en längre tid med en höft och efter den sista kvalmatchen mot Turkiet 2014 var han tvungen att lägga sig på operationsbordet. U21-landslaget fick spela sina två playoffmatcher mot Frankrike utan sin lagkapten, men som vi vet klarade laget av det också. Tyvärr fick han svårt att återta sin plats i PSV efter operationen och Oscar spelade bara en tävlingsmatch under hela våren 2015!

Hiljemark hade varit med på hela U21-resan hittills och även om Håkan ansåg det som lite av en chansning tog han ut sin lagkapten till EM-laget. Håkan åkte till Holland och besökte PSV Eindhoven två gånger för att kolla hur Oscars form såg ut. Första gången träffade han lagets fystränare och fick veta att Oscar skött sin rehabilitering på ett fantastiskt sätt, bl.a. med hjälp U21-lagets naprapat och fystränare Niklas Wallenholm. Den andra gången var veckorna innan sista lägret i Serbien i mars 2015. Där fick Oscar veta att hans prestation under det lägret skulle vara avgörande för hans medverkan i EM. Håkan hade inte sett honom spela en match på länge. Oscar förstod, antog utmaningen och presterade, frågetecknet blev ett utropstecken. Han vann alltså EM som lagkapten, spelade alla matcher, varenda minut med bara en match på hög nivå i benen på nästan åtta månader! I juli 2015 värvades Oscar till Palermo och fick mer speltid som gjorde att formkurvan pekade uppåt. Oscar hör till de spelare som ställer krav på sig själv och andra. Han kan bli grymt ilsken om han tycker att andra i laget inte gör sitt jobb och låter Håkan få veta vad han tycker. Ibland ger han t.o.m Håkan råd hur han ska agera. Att han är lite hetlevrad beror på att han är en otrolig vinnarskalle och uppenbarligen tar han sin roll som lagkapten på allvar.

Ur Kapitlet Om det homogena landskaget

Vi har precis presenterat en trupp bestående av 23 ungdomar som vid kvalets start var under 21 år. En brokig skara som anträdde en krokig väg, ibland med uppförbackar. Men vid vägs ände, precis som vid regnbågens slut, fanns guld att hämta. Att det var möjligt trodde alla i det här, vid en första anblick, inhomogena "gänget". U21-landslaget är en värld i miniatyr, spelarnas rötter finns i Polen, Kroatien, Albanien, Palestina, Syrien, Bosnien, Serbien, Gambia, Guinea, Italien, Ghana, Kongo-Kinshasa och Sverige. Det kunde ha varit grunden till konflikter men istället blev den brokiga bakgrunden en gemensam nämnare. Med ungdomlig entusiasm och stolta över att få representera Sverige, i ett stort mästerskap, gick de till verket.

I gruppen finns spelare som är blixtsnabba, duktiga att dribbla och spelare med ett fantastiskt skott. De betecknas som rubrikspelare, de har talangen att göra spektakulära saker och ibland fantastiska mål som kan avgöra en match. De får förstås ofta de stora rubrikerna. Det finns också spelare med utsökt grundteknik, bra huvudspelare, spelare med känslig vänsterfot och spelare med stor arbetskapacitet. Ett stort antal spelare har allt det ovannämnda. De kallas helhetsspelare och har ofta börjat spela fotboll för att de haft en spetskompetens. Bit för bit har de förkovrat sig och förbättrat varje enskild del och samtidigt behållit sin spetskompetens.

Den här gruppens individer spelar i olika ligor över hela Europa. Italien, Holland, Spanien, Tyskland, Danmark, Norge, Portugal, Frankrike, dessutom i Ryssland och Turkiet och förstås Sverige. I sitt dagliga fotbollsliv är *de* påverkade av tränare med olika framtoning, en del är auktoritära och accepterar inga avsteg från sin spelmodell (skulle kunna kallas fotboj), medan andra har ett mer öppet synsätt på fotboll. Spelmodeller varierar, träningsupplägg kan vara allt från mängder av teknikövningar till tung fysträning. Kosthållning kan antingen dikteras av klubben om den håller med mat eller också måste spelaren själv hitta rätt i landets matkultur. Det finns oändliga variationer i de här spelarnas vardagliga fotbollsliv. Naturligtvis talas det olika språk i de olika klubbarna och en viss språkbegåvning underlättar för dagens moderna spelare.

Ur Kapitlet Om processen i praktiken

Det här arbetssättet har varit så självklart för mig, jag har helt enkelt utgått från att alla följer en "process". Under åren som gått har jag dock insett att så inte är fallet. När jag hållit föredrag för näringslivet har jag förstått att många företagsledare tycker att mitt arbetssätt är mycket intressant och ett område som har stor utvecklingspotential inom näringslivet.

Efter genomfört projekt är nästa uppstart redan inplanerad i många fall och då finns det oftast ingen tid till utvärdering av det redan genomförda. Utan utvärdering är risken stor att eventuella fel fortsätter att begås och det kan leda till ineffektivitet år efter år.

Det kan ju också vara så att prestationen och resultatet är tillfredsställande men även i sådana fall behövs en utvärdering. Eftersom omvärlden har en tendens att förändras kan det hända att ett avvikande resultat uppstår och det kan ibland vara svårt att sätta fingret på orsaken. Då är det bra om de viktigaste framgångsfaktorerna har dokumenterats, de kan vara till stor hjälp för att undvika att ett långsiktigt och tidigare framgångsrikt koncept snabbt raseras. Även hos mina arbetsgivare har ju dessa "fenomen" förekommit under åren lopp.

Att vara en del av något större, att driva en process framåt, kallas utveckling. Hos de allra flesta människor är det just det som skapar mening i tillvaron. Att få feedback på sin prestation och om sig själv som person är detsamma som att bli sedd. Det driver människor över tid och kan aldrig kompenseras med vare sig lön eller förmåner. Att vara en del i en gemenskap är en människas grundläggande drivkraft, den får näring av att bidra till utvecklingen i den gemenskapen. Det gäller samhället i stort, det gäller i familjen och på arbetsplatsen.

Ur Kapitlet Om gott ledarskap

Hur skapas en svensk delaktighetsmodell i praktiken?

– I U21-landslaget arbetar vi bland annat med ett kaptensråd som vi pratar med kontinuerligt. Vi vill att spelarna ska känna att de kan påverka. Ett sätt är att gå genom kaptensrådet som består av vår lagkapten och två spelare till. För mig handlar det inte om att vara snäll utan om en tro på att riktigt engagemang fås genom just delaktighet. Jag vill inte ha spelare som bara utför det jag sagt utan också sådana som kan ta egna initiativ.

– Vi har en devis i U21-landslaget som vi kallar "bussen". Den går ut på att vi ledare kör bussen på träningar och vid teorigenomgångar, men vi vill inte ha spelare som sätter sig passivt längst bak i bussen, vi vill ha spelare som lutar sig fram i sätena, är nyfikna och ställer frågor. När vi sedan kommer till match är det spelarna som ska köra bussen och vi ledare som ska luta oss framåt i sätena och möjligen komma med viss input om vi ser att det behövs någon slags förändring.

– Utan ett sådant upplägg agerar visserligen spelare efter instruktioner men så fort matchplanen inte fungerar tittar de ut mot sidlinjen och undrar vad de ska göra. Då blomstrar inte spelare och laget är inte flexibelt, vilket krävs för att bli framgångsrik. Det händer alltid saker på en fotbollsplan som inte kan förutses.

– En sådan diskussion spjeller också över på frågan om ledarskap på själva planen. Inte alldeles sällan sägs det i olika sammanhang att det saknas "ledare" bland spelarna. Då måste en tränare var självkritisk och fråga sig hur spelarna uppfostrats när de var yngre. Ledare på fotbollsplanen formas framför allt när de får ta ansvar, får ta plats och tillåts göra "misstag".

Ur Kapitlet Om vändningen i Malmö

- Jag kritiserades på ett konstruktivt sätt för att ha varit för komplex och omfattande i mitt sätt att beskriva vår spelidé (vår arbetsbeskrivning), en kritik som ledde till självkritik. Självklart hade jag förstått det innan men ändå haft svårt att "koka ner det" tillräckligt som min duktiga assisterande tränare Andreas ofta uttrycker det, säger Håkan.

Sedan dess har spelidén komprimerats, förenklats markant och bygger nu på få enkla principer. En självklarhet kan tyckas i efterhand med tanke på hur lite tid som finns till förfogande inför matcherna. Nästa kapitel handlar om just spelidén.

En annan faktor var givetvis kompositionen av spelartruppen. Hur många var villiga att försöka förstå och anpassa sig till en spelidé överhuvudtaget och hur många var där för att spela sitt spel så att deras spetsgenskaper skulle få maximalt utrymme?

Hur många hade förmågan att omvandla teori, med relativt kort tid att träna på varje beskrivet moment, till praktisk handling i matcherna? Vilka kunde få specifika "riktlinjer" i spelet utan att känna sig hämmade och vilka spelade uteslutande på intuition? Många frågor som krävde svar.

- Vi blev också brutalt medvetna om att de lag vi möter som är likvärdiga eller bättre utnyttjar spelare som inte har "helheten" utan "bara" har spetskvalité. Vi beslutade att definitionen av "rubrikspelare" och "helhetsspelare/kontinuitetsspelare" skulle tas på verkligt allvar i kommande laguttagningar. När jag säger "vi" tar jag självklart det yttersta ansvaret, ett ställningstagande som växt fram genom många och långa diskussioner med andra tränare och ibland övriga ledare i gruppen, berättar Håkan vidare.

Ur Kapitlet Om vinsten mot Turkiet

Ett oavgjort resultat mellan Sverige och Turkiet var ett helt meningslöst resultat för båda, det behövdes tre poäng. Därför blev spelet ganska öppet och det verkade gynna Sverige.

I matchens 58:e minut blir det ett tillbakaspel till den turkiska målvakten som försöker spela ut bollen på kanten. Guidetti hinner nästan emellan och bollen går via hans ben till Kristoffer Olsson som återigen är på rätt plats. Målvakten är långt ute och Kristoffer lobbar snyggt in bollen i tomt mål, 2-1 till Sverige. Det är fortfarande 1-1 mellan Grekland och Polen.

Sveriges tredje mål kommer i den 71:a minuten. Återigen deltar många spelare i ett anfall på vänsterkanten. Bollen hamnar så småningom hos Hiljemark som spelar in den snett bakåt till en rätt placerad och rättvänd Kristoffer som distinkt gör mål med sträckt vrist. Återigen mycket folk i motståndarnas box.

Nu vet alla att det behövs fyra mål för att gå till play-off som en av de bästa tvåorna. Det var bara att gasa på även efter 3-1 målet. Åskådare och kommentatorer, som fortfarande inte vet att Sverige behöver göra fyra mål, kliar sig i huvudet och undrar vad Håkan Ericson håller på med. Varför stänger inte laget matchen vid ledning med 3 -1.

Ur Kapitlet Om playoff mot Frankrike match två

Fredagen den 10/10, 2014 åkte Sverige hem från Frankrike med 2-0 i baken. Det behövdes en segermarginal med tre mål hemma på Örjans Vall. Håkan trodde inte att det skulle gå att hålla nollan mot ett så spelskickligt och offensivt lag som Frankrike, inte ens med riktigt bra försvarsspel. Att vara mentalt förberedd på att en vinst med 4-1 skulle vara mer trolig än en vinst med 3-0 visade sig vara nyckeln till succén.

Vinna med tre mål var en förutsättning men hur såg det ut med laget, vilka spelare fanns till förfogande? Oscar Hiljemark hade valt att operera sin höft efter matchen mot Turkiet, han spelade inte i den första playoff-matchen och var heller inte klar för spel till den andra och avgörande.

En fransk spelare hade, i första matchen, nickat ner en boll på Ludwig Augustinssons arm som fortfarande satt fast vid kroppen vid händelsen. Det dömdes straff, det blev ett baklängesmål, ett gult kort och till råga på allt elände en avstängning i nästa match.

– Det är jävligt pissigt, för egen del var det sämsta tänkbara med straff och gult kort, själv tycker jag inte det är straff, det känns riktigt trist att missa returen. Men jag tror att grabbarna fixar det ändå, säger Augustinsson i en tidningsintervju före returmatchen hemma.

Det är så stämningen är i laget. Ludwig trodde på fullt allvar att grabbarna skulle vinna mot Frankrike hemma och dessutom med tre mål.

Ur Kapitlet Om tusen pusselbitar

Processen som ledde till den ekonomiska tillväxten bör analyseras, det som gjorts bra konsolideras och det som gjorts mindre bra byts ut och ändras.

Sammanställningen av det som gjorts rätt är det instrument som används för att planera framtiden. Allt utvecklingsarbete förädlas vid samtal med medarbetare, alla får framföra sina synpunkter och i slutändan finns det tillräckligt med kunskap för att ta väl underbyggda och rätt beslut.

Lite så är det med Håkan Ericsons U21-landslag, framgångarna har haglat, mirakel på mirakel, mål efter mål när de behövdes som bäst. Vad var det som egentligen hände? Varför strulade Polen bort gruppsegern genom att förlora mot Grekland i sista matchen och varför tappade Turkiet två poäng på hemmaplan mot Sverige? Hur kommer det sig att Örjans Vall passade det svenska U21-landslaget som hand i handske, eller kanske som fot i sko, när det gäller fotbollsspelare, medan fransmän inte alls kände sig komfortabla? När Håkan får frågan svarar han.

– Visst har vi försökt att befästa framgångsfaktorerna men det är ju egentligen bara hypoteser, orsak och verkan vet vi ju inte. Det vi vet är hur vi har jobbat och att det också är vår modell i framtiden men med ständiga justeringar inför nya förutsättningar.

Vilken eller vilka av alla tusen pusselbitar som har byggt ett vinnande lag är de viktigaste? För att hitta ett svar får vi helt enkelt konsolidera gruppens prestation hittills och samtidigt blicka framåt. Det finns starka synonymer till konsolidera. I vår fantastiska synonymordbok från 1967 står det bakom konsolidera; befästa, stärka, stadga. Just ordet konsolidera påminner i viss mån om orden solid (i ordboken, tät, kompakt, gedigen, trygg) och solidarisk (lojal, pålitlig, en för alla och alla för en). Ord som mycket väl kan beskriva U21-landslaget. För att slippa använda tre ord föreslår vi därför "det konsolidariska landslaget", kärt barn har många namn.

Att tro är viktigt även om läget ser hopplöst ut. Tabellläget inför de sista två matcherna i kvalspelet mot Grekland och Turkiet såg inte bra ut. På toppen satt Polen med sju spelade matcher och 15 poäng, det enda de behövde göra var att vinna sin sista match mot Grekland. Sverige hade 10 poäng på sex spelade. Håkan blev varse att inte alla trodde på att Sverige skulle klara av att vinna gruppen, det var en liten detalj som avslöjade misstron.

Normalt bor U21-lagets spelare i dubbelrum och vilka som ska bo ihop styrs av lagets koordinator. Till den här sista samlingen hade en del spelare ringt och bett om att få bo ihop med den de trivdes bäst med, det var ju ändå sista samlingen, gav de som anledning. Koordinator Lars-Erik kom till Håkan och framförde spelarnas önskemål och Håkan undrade varför de skulle ändra på redan inarbetade rutiner. Till svar fick han, det är ju ändå sista samlingen.

Håkans reaktion är redan en klassiker. Den vision gruppen hade var att nå OS i Brasilien, det kunde bara göras om laget gick till semifinalen i EM-slutspelet i Tjeckien. Hur kunde då matcherna mot Grekland och Turkiet i kvalspelet vara den sista samlingen. Vart tog visionen vägen?

- Är det någon här inne som glömt vårt långsiktiga mål, jag har inte gjort det, jag hoppas att ni förstår när ni ser den här bilden (ett collage av fotbollsrelaterade bilder från Brasilien) att vi bara är i början på en lång resa, sa Håkan till spelarna och ledarna när de hade sin första genomgång inför de avgörande matcherna.

Det blev en väldigt bra respons, ett uppvaknande som gjorde att den s.k. "sista samlingen" som funnits i en del spelares sinnevärld först blev diffus och sedan bleknade bort helt.

Ur Kapitlet Om matchen mot Italien

I det fantastiska utgångsläget ingick möjligheter, för spelare och ledare, att skaffa sig erfarenhet av mästerskap. Spelarna kan skaffa sig fördelar gentemot konkurrenter om en plats i bra klubbtag och visst ser det bra ut i ett CV, curriculum vitae, "jag har spelat i ett EM-slutspel (och vunnit en guldmedalj)", kanske tynar parantesen bort under resans gång. Oavsett vad som händer under de närmaste veckorna är det ett minne för livet.

Mod är motstånd mot rädsla
Behärskning av rädsla
Inte frånvaro av rädsla
Bra sagt Mark Twain

Håkans välkomstord vid första sammandragningen på tjeckisk mark.

- Som ni vet har vi haft två mål med vårt uppdrag, det ena är att vi ska ta oss till EM, och här är vi. Det andra är att förbereda er för spel i det svenska seniorlandslaget, en del av er har smakat på spel i A-laget redan och fler kommer att bli förberedda efter det här EM-slutspelet. Vi vill ha dig här och du vill vara här, vi har nya förutsättningar, olika beslut att fatta, vi ska bygga en mur utan sprickor, det är vi som är framtidslaget.

Ur Kapitlet Om matchen mot Portugal

Tripp, trapp, trull ett landslags väg till EM-guld. På tripp fanns Italien, om Sverige inte direkt trippade över, snarare tråklade sig förbi, sin motståndare på första avsatsen så gick det i alla fall vägen, 2-1 seger. På trapp gick det troll i bollen. Att Patrik Carlgrens, inte helt klockrena högerkrok, skulle göra att bollen från högerhörnan hamnade på Jesse Lingards högerfot, var ju alls inte meningen. Lika lite var det meningen, eller det var nog det, att bollen skulle gå i en förrädisk bana över Carlgrens utsträckta arm. För så bra är Jesse Lingard. Nu gällde det att trappa upp, upp på översta trappsteget och ta sig an trull, i form av Portugal.

Ett helt fantastiskt lag enligt många bedömare. Men det fanns ju två hela dagar att rätta till målbilden, att ta sig in i det mentala rummet och göra några positiva justeringar. Det ska väl räcka. Upp på det sista trappsteget och dansa med de stora elefanterna. Det var ju just en elefant gråstenen blev när det man verkligen riktigt önskar ska bli sant. Ett elefantastiskt lag var det någon skojare som sa om Portugal. Och så var det ju den där andra matchen i gruppen som hade en viss betydelse. Italien mot England. Rapporten från den matchen skvallrade om att Italien hade tagit ledningen med 3-0. Om det resultatet stod sig hela matchen var ju faktiskt både Sverige och Portugal vidare ur Grupp B med ett oavgjort resultat. Varför behövde då Portugal göra ett mål i 82:a minuten, var det verkligen nödvändigt, tyckte vi som såg matchen.

Ur Kapitlet Om semifinalen

Den mentala sparringen är i full sving, småjabbande men inga slag under bältet. Sverige gillar att vara "underdogs", nederlagstippade passar di svenske. Alexander Milosevic öser beröm över det danska laget, uttalanden som "den bästa årgång de någonsin haft" försöker han få sant, ord som också hördes från danskt håll innan EM. Och visst hade Danmark en väldigt bra generation på gång. Sex av spelarna (Jannik Vestergaard, Yussuf Poulsen, Pierre Emile Højbjerg, Rasmus Falk, Viktor Fischer, Riza Durmisi) var uttagna till playoffmatcherna mot Sverige i november 2015. De gällde en plats i EM i Frankrike 2016, (Sverige vann med 2-1 hemma den 14:e november och klarade 2-2 borta den 17:e november 2015).

- De är som Brasilien och vi är som Chile, nej förresten vi är Sverige och vi får tyvärr lämna över favoritskapet till Danmark den här gången, säger Alexander.

– Sverige är som Liverpool på den tiden laget aldrig gav upp, de kom alltid igen och slutade som vinnare, kontrar den danske forwarden Viktor Fischer med.

– Ibland kan det kännas som att vi inte kan förlora matcher. Men vi får inte glömma att vi måste göra jobbet så som vi alltid gjort, då är vi jobbiga att möta, fortsätter Milosevic jabbandet med. Allt i den första ronden.

Ett sånt här meningsutbyte tyder på ömsesidig respekt. Det var ju inte alldeles självklart att de nordiska grannarna skulle mötas i en semifinal. Det var mycket som skulle gå rätt för att det skulle ske.

Ur Kapitlet Om den gula väggen

John Guidetti är i sitt esse när han manar till allsång genom att först hyssja och sedan inspirera "väggen" genom ramsan "vi är svenska fans allihopa". Snacka om gensvar. Han hade själv en vägg av spelare bakom sig. Efter varje mål gjordes den snodda målgesten "honnören" framför den svenska folkmassan, de kom alltid ihåg att tacka fansen vid varje möjligt tillfälle, fans som gav kärlek och fick kärlek.

U21-landslaget skapade hysteri i Sverige, det var inte bara tillresta fans som blev uppslukade av framgångarna, hemma i Sverige var det 1 783 000 människor som såg finalen mot Portugal på TV4. De satt inne framför TV:n en härlig sommarkväll i juni, närmare bestämt den 30:e juni klockan 20.45 tjeckisk tid. Kanske hade grillarna redan svalnat och köttbiten ätits upp. Nu fungerade det bra att sitta framför TV:n och få förstklassig underhållning med favoritdrycken framför sig. Finalen knuffade ner Allsång på Skansen till andra plats på tittarlistan, men vem behövde Petra Marklund på Skansen när John Guidetti var allsångsledare i Prag.

Ur Kapitlet Om finalen

Vi är här nu, alla 23 spelare och 12 ledare, vi knackar på porten till Edens lustgård. Kanske hade ni inte väntat er att se oss komma hit och vilja delta i en final. Ni alla tvivlare var i gott sällskap, oddsen arbetade mot oss, på en satsad krona hade det blivit en förmögenhet tillbaka. Ja för er som vågat satsa på oss som finalister vill säga. För er som vågar satsa på oss som slutsegrare kan återberingen bli ännu bättre.

Det finns en bland oss som redan i tidigt skede trodde att vi skulle vinna "hela skiten". Vars längtande blick var fastnitad på den "gyllene pokalen" som stod på ett podium, liknande en fågel Fenix som skulle in i svenska fotbollförbundets "glasbur". Det finns en bland oss som ansett oss vara "underdogs" i varje match vi spelat efter dubbelvinsterna mot Malta i kvalspelet i november 2013 och i mars 2014.

Om än inte medvetet finns det en bland oss som orutinerat ruskade lätt tvivlande på huvudet när "stendödens grupp" var sammansatt. Men bland oss i det "flexibla landslaget", det "homogena landslaget", finns det en hel hop, för att inte säga alla, som trodde, som visste att ingenting är omöjligt. "Det enda som är omöjligt att säga om framtiden är att någonting är omöjligt, har varit vårt ledmotiv. Vi är här nu med en tegelsten från Örijans Vall i släptåg. Den får ta "pokalens" plats så länge.

Olof Thunman var en entusiastisk fotvandrare och välkänd p.g.a. sin klädsel, stålskodda pjäxor, kostym och överrock. Den moderna versionen av Thunman är klädd i fotbollsskor, kortbyxor och en tröja med ett nummer på ryggen. År 1900 vid 21 års ålder skrev han en "gånglåt" som nog kan anses som en "gångbar låt" för U21-landslaget inför finalen i Prag på Eden Arena. Kompositör är Edwin Ericsson, visserligen med två s, men i alla fall en Ericson. Den fågel Fenix som omnämns i sångtexten är en fågel som enligt sägen är förknippad med en mängd olika kulturer precis som det "homogena landslaget". När fågel Fenix åldras tillreder den sig ett näste ur vilket en ny fågel Fenix träder fram i en ny förnygrad gestalt så fort den gamla dött.

♪ Vi gå över daggstänkta berg, som lånat av smaragderna sin färg
Sorger ha vi inga, våra glada visor klinga, när vi gå över daggstänkta berg
I mänskor, förglömmen er gråt och kommen och följen oss åt
Se, fjärran vi gånga, att solskenet fånga, ja kommen och följen oss åt
De gamla och kloka må le, vi äro ej förståndiga som de
Men vem skulle sjunga, om våren den unga, om vi voro kloka som de
Så gladeligt hand uti hand, nu gå vi till fågel Fenix land
Till ett sagoland som skiner, av kristaller och rubiner, nu gå vi till fågel Fenix land ♪

Ur Kapitlet Om hemkomsten

Ettuseniohundranittiofyra plus tjuogoett blir tvåtusenfemton. Är det då inte logiskt att VM-laget **1994** vinner brons i USA och att **U21**-laget vinner guld i Tjeckien **2015**. Och det är ju ändå bara matematikens logik. Kanske är de olika spelmodellernas sifferkombinationer som Håkan Ericson använde under resan mot EM guldets också avhängiga av logik. Logiken kan ingen vinna över så vi får väl ge det här fantastiska U21-landslaget ytterligare ett epitet, det logiska landslaget. När alla pusselbitarna hade hamnat på plats blev laget den logiska vinnaren. Det var alltså inte så som många trodde att logiken satts ur spel så att Sveriges U21-landslag skulle kunna vinna guld, det var bara speloddsen som satts ur spel och de bygger ju inte på logik utan antagande.

Det var dags för Guidettirap framtvingat av publiken.

”Känner du vibbarna, det ligger något i luften, nu vänder ju vindarna, ååå killarna, är redo för att överkomma hindrena, så jalla nu vi kör alla, fansen är med, saluterar i honnör, hälsar fransmän farväl, mina landsmän är här (vi är här), och kommer klara denna kampen så väl, för vi har Super-Guidetti, nummer 10an är vild, reppar västerort tillsammans med Milosevic, SanSamba Larsson, vi har Isaac Thelin, Lak det klart, vi kommer vinna med stil, ni kan ge upp, de andra se upp, dale vamos, inget är för tufft, så låt oss döda hela dödens grupp, för det går så här, svart eller vit, gul eller blå, vi flyger högt, tar alla chanser vi får, vi tog oss hit, om vi hjälps åt, är inget för svårt, att uppnå, för vi är nya Sverige.....

Håkan Ericson gör entré och sjunger Marknadsvisa av Stefan Demert alla verserna, den enda låten han kan utantill förutom några Pink Floyd-låtar. Det tar sin tid men alla lyssnar, vi återger bara början för att visa kontrasten mellan Guidettis raplåt och Demerts Marknadsvisa. Förort och folkhem i symbios.

Och bonden for till marknaden med kärring häst och trilla
Med plommonstop och randig väst och nyinstoppad prilla
Men hästen gick så sakta så att trillan den stod stilla
Och bak i vagn satt kärringen med vårtor och med skägg
Och ruva som en höna över elva lådor ägg.
Kör fortare, skrek kärringen, det skymmer över taken
Du ser väl själv att hästen din, han är ju knappast vaken
Så letade hon fram en nål och stack den ut i baken
Och hästen vaknade upp med ens och satte av i sken.....

Ur Kapitlet Om betydelsen av EM guld

Det finns alltid ett uppdämt behov av att få leva sig in i något som medför entusiasm och glädje. U21-landslaget är just en sådan företeelse som skapar engagemang utöver det vanliga. Har du hört, såg du målet, igen i 90:e minuten, människor kommenterade, hade något att prata om. Alla kunde identifiera sig med grabbarna som hade en sådan kulturell mångfald. Några pratade ett språk som var svårt att förstå av en del men som också pratades av andra. Förort och folkhem i en salig blandning, John Guidetti (som sprungit sig trött och blivit utbytt) och Håkan Ericson som kramar om varandra på "bänken" när de på plan gör mål. Bara ett ungdomslandslag, knappast.

Alla underbara små detaljer som bara kan avläsas om kroppsspråk förstås. Blickar och gester som förbrödrar. När Khalili missar sin straff i finalen mot Portugal lämnar många spelare mittcirkeln i sin iver att "ta väl hand om" honom. Vad gör det, en straffmiss, inte förlorar vi för det, vi har ju Patrik Carlgren som räddade fyra på träningen. Det vore väl konstigt om han inte kan rädda hälften så många nu när det gäller något. Bolltapp på plan, inte gör det något, vi tar tillbaka bollen, återerövrar som det heter, tappar vi bollen gör vi det tillsammans så därför tar vi tillbaka den tillsammans. I den här truppen finns det bara "egon" i positiv bemärkelse, som får blomstra inom ramarna. Ingen är för mer fastän de ibland gör mer. Olika roller på plan och andra roller vid sidan av. Intressanta människor, en hel hop, olika människor som drar åt samma håll. Som det ska se ut i samhället.

En attitydsförändring hade uppstått. Människor såg möjligheter istället för omöjligheter som ju inte går att säga om framtiden. Spelarna i det här U21-laget hade skapat ett annat synsätt på vad som är möjligt. I laget blev olikheter den gemensamma nämnare som skapade gemenskap. Glöm aldrig bort att det är olikheter som gör det värt att resa. De gjorde också U21-resan mot EM guld värd att vara en del av. Olik är ju motsatsen till lik och lik är motsatsen till levande. Då torde levande och olik vara synonyma. Ett levande landslag med inbyggda olikheter.